

కావ్యకన్యక

యం. యస్. మూర్తి

“శిష్యుడా”

“దేవా! ఇక్కడేనన్నా!”

“ఏమిటోయి ఈ కవి పంపించుకున్న మహాజరూ?”

“చిత్తం! ఆయన తమ బాధయ్యగారి కాలంనుంచీకూడా మన ఆస్థానంలోనే బ్రతుకుతున్నాడండి—”

“అయితే, ఇప్పుడేమంటాడూ? జీతం పొచ్చు చెయ్యమంటాడా, యుద్ధపు ఆలవెన్ను ఇయ్యమంటాడా....?”

“లేదు లేదండి! అంతమాట అన గలదా!”

“మరేమిటి, ఇంత గ్రంథం రాసు కొచ్చాడూ?”

“చిత్తం! ఈ మధ్య ఆయన నృప్తిం చిన కావ్యకన్యకను—”

“ఏం కన్యకా?”

“కావ్యకన్యకం డి! చావ్వి తమకు కృతినమర్పణ చేద్దామని—”

“వాకే! వాకేనటోయి!”

“చిత్తం! తమకేనండి—తమ జన్మ జ్యోత్స్వ చంద్రకృతిలో, తమయే నిందితుని పోలగంలో, పూర్ణ చంద్రునివలె

“ఊ!”

“వంధిమా గదులు తమ కిరీటా స్తుతిస్తూ వుండగా, సురపుంగవులు వేదోక్త మంత్రాక్షతంతో తమ ముఖంపై ఆశీర్వాద శతాలు భోరువ వర్షిస్తూ వుండగా—”

“ఊ! బావుంది!—”

“వృత్యగానాడులతో, వేళకాలంతో దేవదాసీలు తమ సభను దేవేంద్ర వళగా మారుస్తుండగా—”

“భేష్! ముత్రీ!”

“అటువంటి మనోత్తర గడియలలో ఈ సందితుడు తమ కావ్యకన్యకను తెచ్చి ప్రభువువారి కైవశంచేసి, తమ కటాక్ష వీక్షణాల్ని పొందడానికి సంకల్పించు కున్నాడు—”

“చాలా మంచివాడితా కన్పిస్తాడు. మనమీద ఎంత అభిమానం! అయితే చూడు, శేషయ్యా, మనలోమాట — మనం ఛావ్వి స్వీకరించవచ్చునంటావా.”

“ఎవరినండీ?”

“అదే—ఆ...కన్యకను.”

“భేషుగ్గా స్వీకరించవచ్చునండి—తప్పే

పండితుడు, అది మకరందాన్ని పోలిన
కావ్యసుందరి—”

“నిండు నభలోనే తెచ్చి యస్తాదా?”

“అవునండి — దానికేం? నిండు
నభలో ఇస్తేనే తమ ఘనత, దాని ఘనత,
ఆ పండితుడి ఘనతాను!”

“శేషయ్యా?”

‘ ఏం ప్రభూ! ఆలా అయిపోతున్నా
రే? ’

“ఈ కావ్యకన్యకను—ఈ పండితుడు
మనకి దణ్ణం చేస్తానన్న—?”

“ఉ! ఏమిటండి దాని సంగతి ”

“మా అమ్మతో చెప్పవద్దుబోయి?”

“దానికేమండీ! చెబుదాం—”

“అవిడకు తెలిస్తే ఏమైనా అంటుం
వేమో?”

“మాతృశ్రీగారా! తమర్నా? ఏమైనా
అనడమా? తమరు ఏమంత మహాసాసం
చేస్తున్నారనీ? విశేషించి, ఈ వార్త విని
అవిడ ఎంతో సంద్రపడుతుంది—”

“నాకేదో దిగులుగా వుందోయి?”

“ఏమీ దిగులు చెందకండి—దిగులు
చెందక అసినదేమీ లేదు ఇందులో—”

“శేషయ్యా?”

“ప్రభూ!”

“ఈ పండితుడు తనకాలాకు కావ్య
కన్యకను నాకు తెచ్చి ఇవ్వడంలో వృద్ధక
మేమిటి?”

“చిత్తం! తమరికిగాక ఇంకెవరికిస్తా
దండీ! తమరే సర్వవిచాలా దాన్ని స్వీక
రించడానికి అర్హులు—”

“మా బాలయ్యగారు బ్రతికివుండే
రోజుల్లో ఆయన ఇలా.... ఏమైనా స్వీక
రించాడా?”

“అక్షలాది! ఇందులో తప్పేముం
దండీ!

“నరే అయితే! దాని పేరేమిటి?”

“దేనిపేరండీ?”

“అదేనయ్యా, ఈ పండితుడు మనకి
ఇవ్వబోయే—”

“చంద్రకళండీ—”

“పేరు చక్కగా వుంది!”

“పేరుకు తగిన ఆకర్షణ కూడా
వుంచండి దానిలో.”

“అయితే.... శేషయ్యా?”

“చిత్తం! ప్రభూ!”

“షాడూ, దాని వయస్సెంతా....”

“.....”

